

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31.03.2015, sp. zn. 21 Cdo 1295/2014, ECLI:CZ:NS:2015:21.CDO.1295.2014.1

Číslo: 70/2015

Právní věta: Na počátek ani běh promlčecí doby k uplatnění práva dražebníka, aby mu vydražitel uhradil část nákladů jím zmařené dražby a opakované dražby nepokrytou složenou dražební jistotou, nemá vliv okolnost, že byla podána žaloba o vyslovení neplatnosti dražby podle ustanovení § 24 odst. 3 zákona č. 26/2000 Sb. (ve znění pozdějších předpisů).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 31.03.2015

Spisová značka: 21 Cdo 1295/2014

Číslo rozhodnutí: 70

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Dražba, Promlčení

Předpisy: § 100 odst. 1 obč. zák. ve znění do 31.12.2013

§ 100 odst. 2 obč. zák. ve znění do 31.12.2013

§ 101 obč. zák. ve znění do 31.12.2013

§ 2 písm. m) předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 30.06.2009

§ 2 písm. n) předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 30.06.2009

§ 28 odst. 3 předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 30.06.2009

§ 28 odst. 4 předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 30.06.2009

§ 65 předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 30.06.2009

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobce se žalobou podanou u Okresního soudu v Olomouci dne 16. 4. 2012 domáhal, aby mu žalovaný zaplatil 1 158 812,15 Kč se „zákonným úrokem z prodlení“ od 24. 9. 2011 do zaplacení. Žalobu zdůvodnil zejména tím, že na základě smlouvy o provedení dobrovolné dražby, uzavřené dne 26. 8. 2008 mezi JUDr. J. V., správkyní konkursní podstaty úpadce S., a. s. v likvidaci, jako navrhovatelkou a žalobcem jako dražebníkem, byla dne 14. 10. 2008 provedena veřejná dobrovolná dražba, jejímž předmětem byly nemovitosti specifikované v dražební vyhlášce a označené jako „Hotel B.“, a že jejich vydražitelem se stal žalovaný, který učinil v dražbě nejvyšší podání ve výši 10 200 000 Kč a kterému byl udělen příklep, který však následně dražbu zmařil, neboť neuhradil v zákonné lhůtě cenu dosaženou vydražením. Dne 10. 3. 2009 byla provedena opakovaná dražba a vydražitelem předmětných nemovitostí se stala společnost A., spol. s r. o., která uhradila ve stanovené lhůtě cenu dosaženou vydražením ve výši 8 600 000 Kč. Žalobce vyúčtoval náklady zmařené první dražby a opakované dražby ve výši 1 158 812,15 Kč a k jejich částečné úhradě použil jistotu ve výši 500 000

Kč složenou žalovaným na první dražbu. Zbývající náklady ve výši 658 812,15 Kč vyúčtované žalovanému fakturou žalobce ze dne 13. 4. 2009 žalovaný neuhradil s tím, že tak „případně“ učiní podle výsledku sporu o neplatnost dražby provedené dne 14. 10. 2008, vedeného u Okresního soudu v Kutné Hoře. Vzhledem k tomu, že rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 7. 10. 2009 potvrzeným rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2010 byla vyslovena neplatnost uvedené dražby, vrátil žalobce žalovanému dražební jistotu ve výši 500 000 Kč. Protože však byl uvedený rozsudek Krajského soudu v Praze zrušen rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 26. 5. 2011 a protože Krajský soud v Praze poté rozsudkem ze dne 24. 8. 2011 žalobu o vyslovení neplatnosti dražby zamítl, žalobce dopisem ze dne 10. 11. 2011 vyzval žalovaného v souladu s ustanovením § 28 odst. 3 a 4 zákona o veřejných dražbách k úhradě částky 1 158 812,15 Kč; tuto výzvu si však žalovaný ani jeho jednatel nevyzvedli.

O k r e s n í s o u d v Olomouci rozsudkem ze dne 28. 3. 2013 žalobu zamítl a rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 72 817,80 Kč k rukám advokáta Mgr. M. N. Dospěl k závěru, že nárok žalobce na úhradu nákladů zmařené a opakované dražby je promlčen, neboť tříletá promlčecí lhůta podle ustanovení § 101 obč. zák. počala běžet nejpozději dne 11. 3. 2009, tedy dnem následujícím po konání opakované dražby, kdy žalobce mohl své právo na zaplacení nákladů zmařené a opakované dražby uplatnit u soudu, a uplynula nejpozději dne 11. 3. 2012. Nepřisvědčil názoru žalobce, že své právo nemohl „soudně uplatnit“ z důvodu probíhajícího řízení o vyslovení neplatnosti dražby vedeného u Okresního soudu v Kutné Hoře, neboť zahájení řízení o vyslovení neplatnosti dražby nezakládá ve vztahu k řízení o zaplacení nákladů předmětných dražeb překážku litispendence, žalobce mohl „příslušnou žalobou“ uplatnit svůj nárok u soudu a řízení mohlo být případně přerušeno do skončení řízení o neplatnost dražby. Námitku promlčení vznesenou žalovaným neshledal v rozporu s dobrými mravy, neboť skutečnost, že žalobce nepodal žalobu již před uplynutím promlčecí doby, nelze přičíst k tíži žalovaného. Uzavřel, že vzhledem k důvodně vznesené námitce promlčení „již dále nezkoumal, zda uplatňované právo žalobce existuje či nikoliv“.

K o d v o l á n í ž a l o b c e K r a j s k ý s o u d v Ostravě - pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 28. 11. 2013 potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o věci samé, změnil jej ve výroku o nákladech řízení tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 64 082 Kč k rukám advokáta Mgr. M. N., a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Shodně se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že tříletá promlčecí doba začala běžet následující den po konání opakované dražby, která proběhla dne 10. 3. 2009, a uplynula tak nejpozději dnem 11. 3. 2012, a že proto za situace, kdy žaloba byla podána u soudu prvního stupně až dne 16. 4. 2012, došlo k promlčení nároku žalobce. Neshledal správným názor žalobce, že zákon spojuje počátek běhu promlčecí doby s „výzvou dražebníka“, neboť to, že ustanovení § 28 odst. 4 zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, uvádí, že vydražitel, který způsobil zmaření dražby, je povinen uhradit část nákladů dražby, kterou nepokrývá dražební jistota jím složená, na vyzvání dražebníka, „nic nemění na skutečnosti, že promlčecí doba běží ode dne, kdy mohlo být právo vykonáno poprvé“.

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podal žalobce dovolání. Namítá, že závěr odvolacího soudu, že nároky žalobce se promlčely ve lhůtě tří let ode dne konání opakované dražby, která proběhla dne 10. 3. 2009, „nemá oporu“ v zákoně č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ani v jiném právním předpisu. Uvádí, že vyzval žalovaného k úhradě té části nákladů dražby, kterou nepokrývala dražební jistota, fakturou, s tím, aby zaplatil částku 658 812,15 Kč ve lhůtě splatnosti do 27. 4. 2009, a že proto promlčecí doba začala běžet dne 28. 4. 2009, tedy poté, kdy žalovaný ve lhůtě splatnosti vyúčtovanou částku neuhradil. Má za to, že počátek běhu promlčecí lhůty dne 11. 3. 2009 se týká „práva žalobce vyúčtovat náklady zmařené dražby a opakované dražby žalovanému“, a že tedy 11. 3. 2009 počala běžet „(první) promlčecí doba, ve které měl žalobce uplatnit u žalovaného nárok na zaplacení nákladů dražby“. Jiná je však podle názoru dovolatele situace v případě „nároku žalobce

vůči žalovanému na vlastní úhradu vyúčtovaných nákladů zmařené a opakované dražby“, neboť ustanovení § 28 odst. 4 zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, spojuje počátek běhu promlčecí doby s „výzvou dražebníka“, kterému tak dává právo „stanovit splatnost pohledávky“, a proto „promlčecí doba (druhá) týkající se nároku žalobce vůči žalovanému na zaplacení vyúčtovaných nákladů zmařené a opakované dražby“ počala běžet poté, kdy žalovaný ve lhůtě stanovené ve výzvě žalobce neuhradil náklady obou dražeb. Uvedl, že promlčecí doba co do částky 658 812,15 Kč podle jeho názoru začala běžet dne 28. 4. 2009 a skončila dne 28. 4. 2012 (žaloba tedy byla dne 16. 4. 2012 podána před skončením promlčecí doby) a že promlčecí doba co do částky 1 158 812,15 Kč začala „nově“ běžet na základě výzvy ze dne 10. 11. 2011 a neskončila dříve, než byla podána žaloba. Dodal, že promlčecí doba mohla začít běžet až dnem právní moci rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2011, kterým bylo „postaveno najisto“, že veřejná dražba ze dne 14. 10. 2008 je platná. Žalobce navrhl, aby dovolací soud změnil napadený rozsudek odvolacího soudu tak, že se žalobě vyhovuje.

Nejvyšší soud dovolání žalobce z části zamítl, ve zbyvajících částech rozhodnutí soudů obou stupňů zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z o d ů v o d n ě n í:

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) věc projednal podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013, neboť řízení ve věci bylo zahájeno přede dnem 1. 1. 2014 (srov. čl. II bod 2. zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o. s. ř.).

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.).

Z hlediska skutkového stavu bylo v projednávané věci mimo jiné zjištěno (správnost skutkových zjištění soudů přezkumu dovolacího soudu – jak vyplývá z ustanovení § 241a odst. 1 a § 242 odst. 3, věty první, o. s. ř. – nepodléhá), že mezi žalobcem jako dražebníkem a JUDr. J. V., správkyní konkursní podstaty úpadce S., a. s. v likvidaci, jako navrhovatelem, byla dne 26. 8. 2008 uzavřena smlouva o provedení veřejné dobrovolné dražby, jejímž předmětem byly pozemky parcela č. st. 1828, zastavěná plocha a nádvoří, parcela č. 1829, ostatní plocha, zeleň, a budova č. p. 590 postavená na pozemku parcela č. 1828, zastavěná plocha a nádvoří, vše v katastrálním území Z. n. S. Žalovaný, který složil jistotu ve výši 500 000 Kč a který se na základě dražby konané dne 14. 10. 2008 stal vydražitelem předmětných nemovitostí, nezaplatil cenu dosaženou vydražením ve výši 10 200 000 Kč ve stanovené lhůtě šedesáti dnů od skončení dražby. V opakované dražbě konané dne 10. 3. 2009 předmětné nemovitosti vydražila společnost A., spol. s r. o., za cenu 8 600 000 Kč. Žalobce vystavil žalovanému dne 13. 4. 2009 fakturu na částku 658 812,15 Kč představující celkové náklady dražby a náklady opakované dražby po odečtení složené jistoty ve výši 500 000 Kč a splatnou (podle údaje na faktuře) dne 27. 4. 2009. Žalovaný tyto náklady neuhradil s odkazem na řízení o vyslovení neplatnosti dražby konané dne 14. 10. 2008, které probíhalo u Okresního soudu v Kutné Hoře. Rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 7. 10. 2009, ve spojení s rozsudkem Krajského

soudu v Praze ze dne 24. 8. 2011, který nabyl právní moci dne 23. 9. 2011, byla žaloba o neplatnost dražby zamítnuta. Žalobce přípisem ze dne 10. 11. 2011 vyzval žalovaného k úhradě nákladů zmařené dražby konané dne 14. 10. 2008 a opakované dražby konané dne 10. 3. 2009 v celkové výši 1 158 812,15 Kč. V řízení, v němž se žalobce domáhá po žalovaném zaplacení této částky a které bylo zahájeno podáním žaloby u soudu prvního stupně dne 16. 4. 2012, žalovaný vznesl námitku promlčení.

Za tohoto skutkového stavu závisí napadený rozsudek odvolacího soudu mimo jiné na vyřešení otázky hmotného práva, kdy začíná běžet promlčecí doba k uplatnění nároku dražebníka vůči vydražiteli, který zmařil veřejnou dobrovolnou dražbu, na úhradu nákladů zmařené dražby a na úhradu nákladů opakované dražby. Protože tato právní otázka v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, je dovolání proti rozsudku odvolacího soudu podle ustanovení § 237 o. s. ř. přípustné.

Po přezkoumání rozsudku odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), Nejvyšší soud dospěl k závěru, že dovolání žalobce je zčásti opodstatněné.

Projednávanou věc je třeba i v současné době posuzovat - s ohledem na dobu konání zmařené veřejné dobrovolné dražby a opakované dražby - podle zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákonů č. 120/2001 Sb., č. 517/2002 Sb., č. 257/2004 Sb., č. 181/2005 Sb., č. 377/2005 Sb., č. 56/2006 Sb., č. 315/2006 Sb., č. 110/2007 Sb. a č. 296/2007 Sb., tedy ve znění účinném do 30. 6. 2009 (dále jen „zákon o veřejných dražbách“), a podle zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, účinného do 31. 12. 2013.

Podle ustanovení § 28 odst. 3 zákona o veřejných dražbách je-li dražba zmařena vydražitelem, dražební jistota složená vydražitelem včetně jejího příslušenství se použije na náklady zmařené dražby. Koná-li se opakovaná dražba, zúčtuje se zbývající část dražební jistoty složené vydražitelem, který způsobil zmaření dražby, na náklady opakované dražby. Po úhradě nákladů dražby a opakované dražby se zbývající část vrátí vydražiteli, který způsobil zmaření dražby.

Podle ustanovení § 28 odst. 4 zákona o veřejných dražbách vydražitel, který způsobil zmaření dražby, je povinen na vyzvání dražebníka uhradit tu část nákladů dražby, kterou nepokrývá dražební jistota jím složená; to platí i pro náklady opakované dražby konané v důsledku zmaření předchozí dražby vydražitelem.

Podle ustanovení § 2 písm. n) zákona o veřejných dražbách se zmařením dražby rozumí neuhrazení ceny vydražitelem ve stanovené lhůtě.

Podle ustanovení § 2 písm. m) zákona o veřejných dražbách se náklady dražby rozumí odměna dražebníka a náklady účelně vynaložené dražebníkem na materiální a organizační zabezpečení přípravy a průběhu dražby; mezi náklady účelně vynaložené dražebníkem patří i přiměřené náklady na zabezpečení informovanosti o dražbě, včetně informací v tisku, a náklady na uveřejnění dražební vyhlášky způsobem v místě obvyklým, jakož i náklady vynaložené dražebníkem na zvýšení jeho pojistného za pojištění odpovědnosti za škodu, pokud s ohledem na hodnotu dražené věci bylo nutno sjednat zvýšení pojistného dražebníka o více než 10 % původního pojistného.

Podle ustanovení § 65 zákona o veřejných dražbách právní vztahy upravené v tomto zákoně se řídí občanským zákoníkem, pokud není stanoveno jinak.

Podle ustanovení § 100 odst. 1 obč. zák. právo se promlčí, jestliže nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené (§ 101 až § 110 obč. zák.); k promlčení soud přihlédne jen k námitce dlužníka; dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat.

Podle ustanovení § 100 odst. 2 obč. zák. se promlčují všechna práva majetková s výjimkou práva vlastnického.

Podle ustanovení § 101 obč. zák. pokud není v dalších ustanoveních uvedeno jinak, je promlčecí doba tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé.

Institut promlčení slouží k tomu, aby věřitel nebo jiná osoba, které svědčí subjektivní právo (nárok), přistupovali k výkonu svého práva včas (co nejdříve), neboť po uplynutí času stanoveného pro výkon (uplatnění) nároku se poskytuje dlužníku (nebo jiné povinné osobě) právo vznést námitku promlčení. Důvodným uplatněním této námitky - jak se obecně uznává v české právní teorii a v soudní praxi - sice právo nezaniká, avšak ztrácí způsobilost být soudně nebo jinak mocensky vykonatelné; po uplatnění námitky promlčení právo přetrvává jen ve formě tzv. naturální obligace, která není vynutitelná, avšak uspokojení (dobrovolné splnění) promlčeného práva nezakládá bezdůvodné obohacení (srov. § 455 odst. 1 obč. zák.). Institut promlčení je v tomto smyslu právním prostředkem obrany dlužníka (jiné povinné osoby) proti tomu, aby nebyl vystaven po časově neomezenou dobu - i s přihlédnutím k tomu, že s uplynutím delší doby jsou zpravidla spojeny nejistota a pochybnosti o právním postavení účastníků právního vztahu - nebezpečí vymáhání svých dluhů a jiných právních povinností.

K uspokojení práva dražebníka, aby mu vydražitel, který způsobil zmaření dražby, uhradil náklady dražby a (konala-li se) opakované dražby, slouží především - jak vyplývá z ustanovení § 28 odst. 3 zákona o veřejných dražbách - dražební jistota složená vydražitelem. Nepostačuje-li složená dražební jistota k úhradě těchto nákladů, je dražebník oprávněn vyzvat vydražitele k úhradě jejich zbývajících částí. Právo dražebníka, aby mu vydražitel, který způsobil zmaření dražby, uhradil část nákladů dražby a opakované dražby, kterou nepokrývá dražební jistota složená vydražitelem, vyplývající z ustanovení § 28 odst. 4 zákona o veřejných dražbách, je majetkovým právem, které podléhá promlčení (srov. § 100 odst. 2 obč. zák.). Promlčuje se ve tříleté promlčecí době (bylo-li však právo přiznáno pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu, promlčuje se za deset let ode dne, kdy mělo být podle rozhodnutí plněno /§ 110 odst. 1 věta první obč. zák./, a v případě, že právo bylo vydražitelem písemně uznáno co do důvodu a výše, promlčuje se za deset let ode dne, kdy uznání došlo, nebo, byla-li v uznání uvedena lhůta k plnění, od uplynutí této lhůty /§ 110 odst. 1 věta druhá obč. zák./), která běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé. Právo dražebníka na úhradu části nákladů dražby nepokryté dražební jistotou může být vykonáno poprvé následujícího dne po zmaření dražby vydražitelem (tj. po marném uplynutí lhůty stanovené vydražiteli k uhrazení ceny dosažené vydražením) a právo dražebníka na úhradu části nákladů opakované dražby nepokryté dražební jistotou může být vykonáno poprvé následujícího dne po konání opakované dražby, neboť v těchto dnech je dražebník oprávněn poprvé vyzvat vydražitele k úhradě části nákladů dražby (opakované dražby) nepokryté dražební jistotou a této úhrady se po něm domáhat.

Na počátek ani běh promlčecí doby k uplatnění práva dražebníka, aby mu vydražitel uhradil část nákladů jím zmařené dražby a opakované dražby nepokrytou složenou dražební jistotou, nemá vliv okolnost, že byla podána žaloba o vyslovení neplatnosti dražby podle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách. I když výsledek řízení o neplatnost dražby může být pro posouzení uvedeného práva dražebníka významný (v případě neplatnosti dražby by nemohlo dojít k jejímu zmaření, a dražebník by proto neměl právo na úhradu nákladů zmařené dražby a opakované dražby) a, i když neplatnost dražby soud nemůže posuzovat v jiném řízení než v řízení podle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách, a to ani jako otázku předběžnou (srov. například odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 18. 1. 2006, sp. zn. [21 Cdo 32/2005](#), který byl uveřejněn pod č. 97 v časopise Soudní judikatura, ročník 2006, nebo rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 11. 2. 2010, sp. zn. [21 Cdo 4022/2008](#)), je z hlediska počátku a běhu promlčecí doby k uplatnění práva dražebníka na úhradu části nákladů zmařené dražby a opakované dražby rozhodující, kdy toto právo mohlo být vykonáno poprvé.

V projednávané věci promlčecí doba k uplatnění práva žalobce na úhradu části nákladů dražby konané dne 14. 10. 2008, která nebyla pokryta dražební jistotou složenou žalovaným, začala běžet dne 14. 12. 2008, který byl dnem následujícím po marném uplynutí lhůty stanovené žalovanému jako vydražiteli k uhrazení ceny dosažené vydražením (šedesáti dnů od skončení dražby) a kdy žalobce mohl poprvé vyzvat žalovaného k úhradě části nákladů dražby nepokryté dražební jistotou a této úhrady se po něm domáhat. Promlčecí doba k uplatnění práva žalobce na úhradu části nákladů opakované dražby, která nebyla pokryta složenou dražební jistotou, začala běžet následujícího dne po jejím konání, tj. dne 11. 3. 2009, neboť toho dne byl žalobce oprávněn - jak vyplývá z výše uvedeného - poprvé vyzvat žalovaného k úhradě části nákladů opakované dražby nepokryté dražební jistotou a této úhrady se po něm domáhat. Protože tříletá promlčecí doba k uplatnění práva žalobce na úhradu části nákladů dražby a opakované dražby ve výši 658 812,15 Kč, která nebyla pokryta dražební jistotou složenou žalovaným ve výši 500 000 Kč, uplynula nejpozději dne 12. 3. 2012 (srov. § 122 odst. 2 a 3 obč. zák.) a protože žalobce toto právo uplatnil žalobou podanou u Okresního soudu v Olomouci až dne 16. 4. 2012, je správný závěr soudů, že došlo k promlčení práva žalobce na uvedenou úhradu ve výši 658 812,15 Kč, a že mu proto vzhledem k námitce promlčení vznesené žalovaným nelze toto právo přiznat.

Za správný však nelze považovat závěr soudů, že promlčeno je i právo žalobce na úhradu zbývajících částí nákladů dražby a opakované dražby ve výši 500 000 Kč, jež byla pokryta složenou dražební jistotou, kterou žalobce podle svého tvrzení vrátil žalovanému poté, co rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 7. 10. 2009 potvrzeným rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2010 byla vyslovena neplatnost dražby konané dne 14. 10. 2008, a k jejímuž zaplacení žalobce vyzval žalovaného poté, co byl uvedený rozsudek Krajského soudu v Praze zrušen rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 26. 5. 2011 a co Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 24. 8. 2011 rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobu o vyslovení neplatnosti dražby zamítl.

Dražební jistota ve výši 500 000 Kč složená žalovaným byla v posuzovaném případě použita v souladu s ustanovením § 28 odst. 3 zákona o veřejných dražbách na náklady dražby zmařené žalovaným a na náklady opakované dražby. Protože právo žalobce, aby mu žalovaný, který způsobil zmaření dražby, uhradil náklady dražby a opakované dražby, tím bylo v rozsahu částky 500 000 Kč uspokojeno, nemohl se žalobce tohoto práva v rozsahu uvedené částky úspěšně domáhat. Nemohl-li žalobce právo na úhradu části nákladů dražby a opakované dražby pokryté složenou dražební jistotou vykonat (uplatnit je u soudu), nemohla ani začít po zmaření dražby a po jejím opakování běžet promlčecí doba k uplatnění tohoto práva. Běh promlčecí doby k uplatnění uvedeného práva žalobce lze spojit až s vrácením dražební jistoty žalovanému, neboť - došlo-li vskutku k jejímu vrácení - teprve poté se žalobce mohl po žalovaném domáhat úhrady zbývajících částí nákladů dražby a opakované dražby ve výši 500 000 Kč, která nadále nebyla pokryta složenou dražební jistotou. Tím, kdy byla dražební jistota žalovanému vrácena, se však soudy - vedeny nesprávným právním názorem, že promlčecí doba k uplatnění práva žalobce na úhradu veškerých nákladů dražby a opakované dražby (tedy i těch, které byly pokryty složenou dražební jistotou) začala běžet již následujícího dne po konání opakované dražby - nezabývaly.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu je z hlediska uplatněných dovolacích důvodů správný v části, ve které byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen ve výroku o zamítnutí žaloby co do 658 812,15 Kč s úroky z prodlení. Protože nebylo zjištěno, že by rozsudek odvolacího soudu byl postižen některou z vad, uvedených v ustanovení § 229 odst. 1 o. s. ř., § 229 odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř. nebo v § 229 odst. 3 o. s. ř. anebo jinou vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, Nejvyšší soud dovolání žalobce v této části podle ustanovení § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

Protože v části, ve které byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen ve výroku o zamítnutí žaloby co do 500 000 Kč s úroky z prodlení, rozsudek odvolacího soudu - jak vyplývá z výše uvedeného -

správný není a protože nejsou podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání a ani pro změnu rozsudku odvolacího soudu v této části, Nejvyšší soud rozsudek odvolacího soudu v uvedené části (spolu s akcesorickými výroky o náhradě nákladů řízení) zrušil (§ 243e odst. 1 o. s. ř.). Vzhledem k tomu, že důvody, pro které byl zrušen rozsudek odvolacího soudu, platí i na rozsudek soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud ve výroku o zamítnutí žaloby co do 500 000 Kč s úroky z prodlení a ve výroku o náhradě nákladů řízení rovněž toto rozhodnutí a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně (Okresnímu soudu v Olomouci) k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2, věta druhá, o. s. ř.).